

MEDJUGORJE

**MARIÁNSKE
CENTRUM
MEDŽUGORIE**

112

***Prinášam
vám Kráľa
pokoja, aby
vám on dal
svoj pokoj.
Vy, milé deti,
modlite sa,
modlite sa,
modlite sa.***

1. štvrtrok 2014

**NEPREDAJNÉ
ISSN 1338-4155**

Ivan Dragičević počas zjavenia 30. decembra 2013 v Međžugorí

Modlitba sa odzrkadľuje v tvári

„Milé deti, otvorte do hĺbky dvere srdca modlitbe, modlitbe srdcom, a potom bude môcť Najvyšší pôsobiť na vašu slobodu a začne sa obrátenie.“

Týmito slovami sa k nám prihovára Matka Božia v poslanstve z 25. novembra 2013. Pokúsme sa objasniť niektoré výrazy, ktoré obsahuje poslanstvo. Matka Božia nehovorí nič nové. K Božiemu zjaveniu nič nepridáva ani nič z neho neodoberá. Len kladie dôraz na skutočnosť, na ktoré v dnešnej dobe často zabúdame. **Zapojme do nášho konania srdce!** V encyklike pápeža Františka Lumen fidei čítame: „Srdce je v Biblii stredom človeka, v ktorom sa stretávajú všetky jeho dimenzie: telo a duch; interiorita (vnútro – pozn. red.) osoby a jej otvorenosť voči svetu a druhým; intelekt, vôľa, city. Ak je srdce schopné držať pospolu všetky tieto dimenzie, je to vďaka tomu, že srdce je miestom, kde sa otvárame pravde i láske a nechávame sa nimi hlboko dotknúť

a premeniť“ (LF čl. 26). Toto otvorenie sa pravde prináša svoje ovocie. Matka Božia preto pokračuje v poslanstve z decembra 2013: „Vy, milé deti, modlite sa, modlite sa, modlite sa. Ovocie modlitby bude vidieť na tvárach ľudí, ktorí sa rozhodli pre Boha a jeho kráľovstvo.“ Svetlo, ktoré nás osvetľuje, povoláva a chce sa odrážať na našej tvári (porov. LF čl. 33), je Svetlo, ku ktorému nás vedie Matka Božia prostredníctvom modlitby. „Obráťme sa teda v modlitbe na Máriu, Matku Cirkvi a Matku našej viery. Pomôž, Matka, našej viere! Otvor nás počúvaniu Slova, aby sme rozpoznali Boží hlas a jeho volanie. Prebud' v nás túžbu nasledovať jeho kroky, vyjsť zo svojej krajiny a prijať jeho prisľúbenia. Pomôž nám, aby sme sa nechali dotknúť jeho láskou, aby sme sa ho mohli dotýkať s vierou. Pomôž nám plne sa mu zveriť, veriť v jeho lásku, najmä v okamihoch súžení a kríža, keď naša viera stojí pred výzvou vyzrievať a rásť. Zasiaľ do našej viery radosť Vzkrieseného. Pripomínaj nám, že kto verí, nikdy nie je sám. Nauč nás pozeráť sa Ježišovými očami, aby on bol svetlom na našej životnej ceste. A daj, nech v nás toto svetlo viery neustále rastie až do dňa, čo nepozná západ a ktorým je sám Kristus, tvoj Syn a náš Pán!“ (LF č. 60)

V modlitbe s vami spojení
vaši priatelia
z Mariánskeho centra Medžugorie

NA ZÁVER ROKU VIERY

Pohľad naspäť i dopredu

Medžugorie, 27. 12. 2013

Na sviatok Krista Kráľa v roku 2013 sa skončil Rok viery, ktorý ohlásil emeritný pápež Benedikt XVI. ešte v roku 2012. Aké úmysly a myšlienky viedli pápeža k tomu, aby ho 11. 10. 2012 vyhlásil? Chcel, aby si každý veriaci uvedomil význam Druhého vatikánskeho koncilu, ktorý začal svoju prácu práve pred 50 rokmi 11. 10. 1962. Blahoslavený Ján XXIII. – tento rok bude spolu s Jánom Pavlom II. v Nedelu

Božieho milosrdenstva vyhlásený za svätého – chcel priviesť svoju Cirkev naspäť k jej prameňom a vsadiť vo svetle evanjelia a osoby Ježiša Krista moderný svet do centra koncilových úvah. Chcel, aby sa Cirkev stala „súčasníkom“ moderného sveta, aby s ním spoločenstvo veriacich v Krista mohlo viesť dialóg na rovnakej úrovni.

KRISTUS – CENTRUM A OHNISKO DEJÍN I ŽIVOTA

Vo svojej otváracjej reči pri slávnostnej ceremónii na začiatok Druhého vatikánskeho koncilu („Gaudet Mater Ecclesia“ – „Raduje sa Matka Cirkev“) zdôraznil pápež Ján XXIII., nazývaný aj „dobrý pápež“, za prítomnosti približne tritisíc biskupov z celého sveta, že tie najťažšie starosti a otázky ľudstva sa za posledných dvetisíc rokov v podstate nezmenili.

Ježiš Kristus je naďalej stredobodom dejín a života. Ľudia buď patria jemu a jeho Cirkvi – a potom

P. Dr. Tomislav Pervan OFM

dosiahnu svetlo, dobrotu a plody pravého poriadku a pokoja, alebo žijú bez neho, dokonca konajú priamo proti nemu, a vedome zotrývajú mimo jeho Cirkvi. Potom u nich panuje chaos. Často si strpčujú vzájomné vzťahy a vyvolávajú vražedné vojny.

Nesmieme zabúdať, že Ján XXIII. zvolal tento ekumenický koncil ani nie polroka potom, čo bol zvolený za najvyššieho pastiera Cirkvi. Túto udalosť oznámil mestu Rímu i celému svetu na sviatok Obrátenia sv. Pavla 25. januára 1959. Tento dátum je naozaj symbolický. Obrátenie sv. Pavla, jeho živé stretnutie s osláveným a vzkrieseným Kristom, bolo podnetom k najväčšej evanjelizácii v dejinách Cirkvi. Pavol sa stal neúnavným kazateľom Krista. Vnútorne hnaný Ježišovou silou a Duchom Svätým cel-

kom planul vo svojej misijnej snahe pre Krista. A to práve blahoslavený a „dobrý pápež“ Ján XXIII. zamýšľal pre súčasnú Cirkev a evanjelizáciu: Niešť v sebe niečo zo zápalu svätého Pavla, nechať sa celkom preniknúť Kristom, doslova celou svojou podstatou sa zamerať na Ježiša. Pápež Benedikt, ktorého vtedy označovali za „teologického tínedžera“, spolupracoval ako teologický poradca na práci koncilu, hoci bol jedným z najmladších koncilových teológov. Uvedomoval si, čo potrebuje Cirkev v modernom svete. A pri svojom teologickom základe, raste a dozrievaní a zároveň pri svojej pozícii medzi dobovými teológmi sa živil Svätým písmom, osobou Ježiša Krista, dielami cirkevných otcov, svätým Bonaventúrom. Spomedzi novších teológov to bolo hlavne učenie blaho-

slaveného kardinála Johna Henryho Newmana, ktorého on sám svätorečil, a tiež hlboké myslenie Romana Guardiniho, teológa, ktorý svojho času takmer intuitívne pochopil vtedajší stav sveta, človeka, veriacich a Cirkvi. Benedikt sa už koncom šesťdesiatych rokov vytrvalo zasadzoval za novú, súčasnú reflexiu viery, pričom vychádzal zo svojho úspešného diela *Úvod do kresťanstva*. Práve týmto dielom sa stal známym v Cirkvi a teológii. A v týchto stopách pokračuje dodnes. V novom vydaní tohto diela pred desiatimi rokmi nezmenil v texte nič napriek uplynulým tridsiatim piatim rokom, iba doplnil vlastný predslov. To je osud klasikov teológie. Zostávajú ako maják v mori života. Joseph Ratzinger prijal v roku 1981 ponuku pápeža Jána Pavla II. stať sa prefektom Kongregácie pre náuku viery s podmienkou, že sa naďalej bude môcť venovať teológii a písať pod vlastným menom. Vždy hlboko uvažoval a písal o viere, ktorá je podľa Júdovho listu „raz navždy odovzdaná svätým“ (Júd 1,3), alebo ako sa píše v Liste Kolosanom: „Ako ste teda prijali Krista Ježiša, Pána, v ňom žíte: v ňom zakorenení a na ňom postavení, upevnení vo viere, ako ste sa naučili [...]. Dajte si pozor, aby vás niekto nezvedol filozofiou a prázdny mánením, založeným na ľudských obyčajoch a na živloch sveta, a nie na Kristovi!“ (Kol 2,6-8)

RELIKVIÁR S TELESNÝMI POZOSTATKAMI SVÄTÉHO PETRA PRED OČAMI CELÉHO SVETA

Pápež Benedikt vyhlásil a otvoril *Rok viery* svojím nádherným apoštolským listom *Porta fidei* (*Brána viery*). Jeho ná-

stupca pápež František ho na sviatok Krista Kráľa ukončil výnimočným gestom: Po prvýkrát pápež ukázal pred celým svetom relikviár s telesnými pozostatkami svätého Petra. V bronzovej nádobe, o ktorej vedelo vo Vatikáne iba málo ľudí, sa uchováva osem zvyškov ľudských kostí dlhých dva až tri centimetre, ktoré sa našli pod hlavným oltárom Baziliky svätého Petra a ktoré sa pokladajú za ostatky svätého Petra, prvého z apoštolov. Na bronzovom relikviári

ri je nápis „Ex ossibus quae in Arcibasilicae Vaticanae hypogeo inventa Beati Petri Apostoli putantur“, čo v preklade znamená „Vzaté z kostí, ktoré boli nájdené pod zemou Baziliky svätého Petra a boli pripísané svätému apoštolovi Petrovi“. Tento nápis na relikviári nemohli vidieť ani kardináli a patriarchovia, ani biskupi a preláti, ktorí spoločne s pápežom slávil omšu, a ani veriaci na Svätopeterskom námestí, ale iba diváci pred televíznymi obrazovkami, ktorí sledovali prenos omše. Pápež stál skoro sedem minút pred relikviárom umiestneným počas celej omše na pravej strane oltára a ticho ho pozoroval. Vpredu stojí nápis: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev.“ (Mt 16,18)

Akoby chcel pápež týmto svojim mlčaním vyjadriť: Toto sú smrteľné pozostatky onoho rybára z Galiley, ktorý sa stretol s Ježišom, ktorého on povolal, slúbil mu „kľúče od nebeského kráľovstva“, dal mu primát tu na zemi, spravil ho skalou, na ktorej sám Kristus stavia svoju Cirkev. A my môžeme pokračovať so zamyslením nad životom svätého Petra a ďakovať Bohu za tohto nevzdeleného rybára, ktorý bol hodný Ježišovho pohľadu...

Relikviár s pozostatkami svätého Petra nechal zhotoviť Boží služobník pápež Pavol VI. v roku 1971. Tým chcel posilniť v Cirkvi vieru, že zvyšky kostí, ktoré sa našli v nádobe pod bazilikou, sú naozaj telesné pozostatky svätého Petra. Doteraz však neboli verejne vystavené, ale na konci Roku viery chcel touto dejinnou udalosťou pápež František zvýrazniť aj historický rozmer kresťanskej viery.

V štyridsiatych rokoch dvadsiateho storočia sa pod Bazilikou svätého Petra uskutočnili vykopávky, pri ktorých bol objavený aj jeho hrob s nápisom *Petrus eni – Tu je Peter*. V päťdesiatych rokoch zas boli pod hlavným oltárom objavené tieto neskôr starostlivo preskúmané kosti, ktoré potom Pavol VI. pripísal práve Petrovi. Odvtedy sa v pápežskej kaplnke Apoštolského paláca nachádza relikviár s niekoľkými kosťami, zatiaľ iné kosti sa označili a sú uchovávané v podzemných priestoroch pod bazilikou. Archeológovia tvrdia s pomerne veľkou istotou, že jednoduché hroby apoštolov sa naozaj nachádzali v nekropole pod dnešnou Bazilikou svätého Petra, keďže úcta k svätému Petrovi na tomto mieste pochádza už z ranokresťanskej éry. Ďalšia indícia podporujúca túto tézu je fakt, že sa v hrobe nenašli žiadne kosti z nôh.

Keďže bol Peter na kríž zavesený hlavou dolu, pravdepodobne oddelil vojak, čo dával telo dolu z kríža, nohy od zvyšku tela. Svätý Peter bol umučený na tzv. Nerovom závodisku, ktoré sa nachádzalo priamo vedľa dnešnej nekropole (na mieste, kde je dnes Campo Santo Teutonico).

VIERA NIE JE ŽIADNA IDEA ALEBO IDEOLÓGIA, ALE PREDOVŠETKÝM OSOBA JEŽIŠA KRISTA

Za posledných pápežov sa relikviár sv. Petra verejne neukazoval. Benedikt XVI. nechal v *Roku svätého Pavla* preskúmať jeho hrob v Bazilike svätého Pavla za hradbami, pričom dnes sa z neho stalo často navštevované pútnické miesto – hrob Apoštola národov. Pápež František vykonal to, čo jeho predchodcovia nespriali. Chcel celému svetu ukázať na konci *Roku viery* ako pečať pozostatky prvého z apoštolov. Naozaj už od časov cisára Konštantína sa nad hrobom sväté-

ho Petra týči bazilika, ktorej od 16. storočia dominuje Michelangelova kupola. A tak majú po dvetisíc rokoch veriaci príležitosť na vlastné oči uzrieť telesné pozostatky svätého Pavla, veľkého misionára, a svätého Petra, rybára z Galiley. V dobe vedeckej skepsy, pochybností a relativizmu, v časoch, keď základy našich presvedčení sú nahlodávané rozličnými teóriami, máme pred sebou dvoch pápežov, ktorí pred celým svetom a celou Cirkvou verejne dokázali, že viera nie je len holá teória, ale že spočíva na historických skutočnostiach. Na niečom, čo sa ešte dnes dá vidieť a čoho sa dá dotknúť. Prá-

ve to vždy zdôrazňoval aj Benedikt XVI., či už ako pápež alebo ako teológ Joseph Ratzinger. Kresťanstvo, poprípadne viera, nie je len nejaká idea, ideológia, zbierka právd a predpisov. Viera nie je etika alebo morálka, ale v prvom rade moje osobné rozhodnutie, rozhodnutie pre jednu konkrétnu historickú osobu, pre osobu Ježiša Krista, ktorá sa zjavila v čase, v určitej geografickej oblasti, vo vtedajšej Palestíne pred dvetisíc rokmi.

Na tejto osobe Bohočloveku Ježišovi staviame naše životy, našu vieru, naše včera, dnes a zajtra. A to práve v tomto čase prechodu z jedného roka do druhého,

ho, v ktorom slávime už v týchto prvých januárových dňoch spomienku na Najsvätejšie meno Ježiš.

Nech je toto meno napísané veľkými písmenami na našich domoch, ale aj na našich čelách a nad naším životom. Naš život žijeme v znamení tohto mena. Naučme sa toto meno si ctiť, vážiť a milovať. Meno Ježišovo by malo byť to prvé, ale aj posledné, ktoré každý deň, v našom bežnom živote vychádza z našich pier a srdca.

Tak dokážeme dať najlepšiu odpoveď na to, čo od nás očakáva Cirkev, svet, ale aj náš ľud.

MATKA BOŽIA PRICHÁDZA AKO MATKA NÁDEJE

Ivan, sme v Medžugorí a ty si prišiel do svojho rodiska na Nový rok z Ameriky. Vianočné sviatky si však strávil so svojou rodinou v Bostone. Ako prežívaš Vianoce v Amerike?

Tak ako každý rok, aj tento raz som medzi Vianocami a Novým rokom rád zašiel naspäť do Medžugoria. Po tom, čo som

oslávil najväčší rodinný sviatok, Vianoce, spolu so svojou rodinou v Amerike, odišiel som do Medžugoria navštíviť moju mamu a bratov a stráviť s nimi Nový rok. Zostávam tu do Troch kráľov a potom sa vraciam späť do Ameriky. Ale čo sa týka slávenia Vianoc v Amerike, dalo by sa povedať, že to nie je to isté ako tu v Medžugorí. Amerika, ale aj rôzne metropoly v západnej Európe prežívajú Vianoce úplne inak. Všetko je akosi podriadené vonkajšej oslave Vianoc, ktorá sa vyznačuje predovšetkým výzdobou miest, rôznymi reklamami, svetlami a ohňostrojmi, nablýskanou svetelnou výzdobou. To sa nevzťahuje len na Ameriku, ale aj na mnohé európske veľkomestá, kde sa slávenie Vianoc zakladá hlavne na materiálnych veciach a darčekom. Nemám

nič proti darčekom, veď je pekné dostať nejaký darček. Avšak my vieme, že Vianoce nie sú len o darčekom, ale majú svoj hlboký zmysel. Medžugorie je v porovnaní s veľkými svetovými metropolami veľmi malé, má úplne inú atmosféru, lebo sa tu Vianoce dajú vycítiť vo vzduchu. Tu sa prežíva niečo výnimočné a je oveľa ľahšie stretnúť Ježiška v jasličkách.

Ivan, tento rok ste zažili prvé Vianoce bez tvojho svokra, ktorý v septembri zomrel.

Môj svokor zomrel v septembri po krátkej a ťažkej chorobe. Mal silný vzťah k mojim deťom. Trávil spolu mnoho času, hlavne keď som nebol v Amerike a dával som po svete svedectvá. On bol stále s nimi a po celý tento čas ich vodil do škôlky a do školy. Keď sme sa na Vianoce stretávali celá rodina, veľmi radi sme naňho spomínali. Tento rok nám veľmi chýbal, mojim deťom ako starý otec, mojej manželke ako otec a svokre ako manžel. Chýbal nám, ale Boh má plány so všetkými z nás a smrť je rozhodne súčasťou tohto nášho pominuteľného života na zemi. Boh nás poslal na túto zem a on nás z nej aj vezme, keď to bude jeho vôľa a nie naša. Preto ako veriaci by sme mali túto Božiu vôľu prijať.

Pýtal som sa ťa aj preto, lebo to bol jeden z dôvodov, prečo si tento rok nemohol prísť za nami do Dómu vo Viedni podať svedectvo, ale prišla k nám vizionárka Marija.

Áno, to bol jeden z najvýznamnejších dôvodov, prečo som musel zrušiť moju cestu do Viedne. Máme štyri deti a môj svokor sa o ne veľmi rád staral. Avšak tento rok, keď sa začiatkom septembra začala škola, bol už ťažko chorý a ležal

doma v posteli. Moja manželka musela pracovať a zároveň by mala vozit' deti do rozličných škôl na rozličné miesta, čo jednoducho fyzicky nebolo možné. Preto som sa po dohode s ňou rozhodol, že zostanem v Bostone a pomôžem jej s deťmi.

Ako vnímaš tieto stretnutia vo Viedni, keď si tu s nami spoločne i s kardinálom Schönbornom?

Je to niečo výnimočné a je naozaj ťažké opísať tú atmosféru slovami. Je úžasné, keď sme celkom naplnení modlitbou, zhromaždení okolo Kristovho stola a jeden z jeho pastierov je s nami. Viem, že otec kardinál nás veľmi rád prijíma vo svojom kostole a ja som mu zo srdca vďačný za jeho ochotu. Vždy, keď sem prídem, pociťujem vrúcnu túžbu, veľké želanie zotrvať v tom živote, ku ktorému nás Matka Božia celý čas pozýva. Naozaj cítim, že všetci ľudia, ktorí sú na tomto stretnutí prítomní, sú pozdvihnutí bližšie k nebu. Každé z týchto stretnutí, ktoré bývajú raz za rok, sú takou obnovou pre nich a pre ich rodiny. Tu si môžu istým spôsobom dobiť baterky, aby potom mohli prežívať život, byť svedkami a svetlom pre všetkých ľudí v ich okolí.

Ivan, ďakujem ti, že sme tu v Meďzугorí mohli byť s tebou v kaplnke pri zjavení. Po ňom si povedal, že Matka Božia bola veľmi naradovaná. Je to tak iba teraz vo vianočnom období alebo aj inokedy?

Počas všetkých týchto rokov zjavení bola Panna Mária väčšinou naradovaná. Boli prípady, keď bola smutná a ustarostená. Viem povedať aj niekoľko dôvodov. Veľmi smutná je vtedy, keď sú vojny. Vieme, že od začiatku zjavení v roku 1981 až dodnes sa vedú po celom svete vojny. Tu nás s veľkou starostlivosťou ako matka pozýva k pokoju a k láske voči všetkým. Matka Božia je tiež veľmi smutná, keď hovorí o potratoch, pri ktorých sú zabíjané nevinné deti, ktoré za nič nemôžu. Tiež je utrápená a smutná, keď hovorí o súčasných rodinách, ktoré sú vystavené veľkým pokušeniam a pred ktorými stoja veľké výzvy. Môžem povedať, že počas uplynulých mesiacov nebolo dňa, kedy by Matka Božia nehovorila o rodi-

nách a nemodlila sa za ne. To nám predovšetkým ukazuje, ako je Matka Božia nesmierne ustarostená o rodiny a ako veľmi sa na ne sústreďuje.

To som sa ťa chcel aj spýtať, lebo po zjavení si spomínal, že Panna Mária pozýva k svätosti v rodinách.

Matka Božia pozýva nielen v tieto posledné mesiace, ale počas celých tridsaťdva rokov zjavení vytrvalo pozýva k obnove rodiny a k svätosti rodiny. Nemôžeme očakávať, že sa svet zlepší, pokiaľ sa naše rodiny nachádzajú v takomto stave krízy. Túto krízu rodiny by som prirovnal k ťažkej chorobe, keď rakovina už vytvorila metastázy. Vieme, že rakovina, ktorá už metastázuje, sa tak dlho rozširuje po celom tele, pokiaľ ho úplne nezničí, kým nezapríčiní smrť.

Preto nás Matka Božia stále nabáda a ponúka nám liek, ktorým môžeme bojovať proti tejto rakovine, ktorá ničí naše rodiny. Pomáha nám dostať naše rodiny

na takú úroveň, ktorá je primeraná pre svätú rodinu. Musíme teda prijať tento liek, použiť ho a prežívať, aby sme mohli vidieť úspech a radosť v rodine. Musíme v našich rodinách prijať aj kríže. Niektorí ich má ťažšie, iní ľahšie, ale každopádne ich musíme prijať, aby skrze tento kríž bol v našich rodinách oslávený Boh. Lebo každý kríž, každá ťažkosť nám prináša nejaké nové poslanstvo, ktoré hovorí ku mne, k tebe, ku všetkým. Tu je veľmi dôležité vyzdvihnúť v rodinách dialóg, lásku a pokoj, ktoré nám dnes tak chýbajú. Nežijeme v zdravej spoločnosti, a pokiaľ nebudú zdravé, duchovné rodiny, nemôžeme očakávať ani žiadnu zdravú spoločnosť.

Mnohí počuli o dianí okolo tvojho svedectva a zaujímajú sa oň. Mohol by si nám bližšie povedať, čo sa tam v skutočnosti stalo?

26. októbra 2013 som mal prednášať vo dvoch farnostiach, kam chodia moje deti do školy. S predstaviteľmi týchto farností už bolo všetko dohodnuté a je zaujímavé, že štyri dni pred týmto stretnutím dostal miestny farár list od nuncia z Vatikánu. Pre mňa bolo všetko pomerne nejasné a šokujúce, lebo prišiel krátko pred stretnutím, na ktoré už bolo všetko dohodnuté. Nebolo mi jasné, prečo sa tak nestalo už dávno, keďže na mojej internetovej stránke bolo toto stretnutie ohlásené už deväť mesiacov dopredu, a tak sa o ňom vedelo už pred deviatimi mesiacmi. Pýtam sa, prečo tento list neprišiel priamo mne, veď ja by som samozrejme bez protestov toto rozhodnutie prijal a z poslušnosti voči Cirkvi toto stretnutie zrušil. Takto k tomu došlo ale príliš neskoro, takže ani miestny farár už nestihol veriacim vo farskom vestníku

oznámiť, že sa stretnutie konať nebude.

Keď teda nadišiel onen deň, ľudia vôbec netušili o liste, v ktorom sa podujatie zakazuje. Veľa ľudí sa zhromaždilo v kostole, keďže pán farár nedokázal v takom krátkom čase nikoho oboznámiť s udalosťami. Teraz o tom nechcem nejako podrobne hovoriť. Poviem len, že mne aj pánu farárovi padlo zaťažko, že sme to celé museli zrušiť, a hlavne nám je ľúto ľudí, ktorí sa tam kvôli tomuto stretnutiu zhromaždili.

To bola pre teba prvá skúsenosť, že si nemohol vystúpiť.

Áno, to bolo naozaj po prvý raz. Chcem však zdôrazniť, že som rád, že Vatikán už zvolal medzinárodnú komisiu, ktorá už vypočula nás všetkých vizionárov. Dúfam, že v najbližšej budúcnosti nám povedia svoj názor o Medžugorí.

Opakujem, bol by som prešťašťný, keby Vatikán vyjadril svoj názor o Medžugorí, ktorý by sme potom museli rešpektovať – my vizionári, ale aj kňazi v Medžugorí.

Lebo potom by sa už nemohli diať podobné veci. My vizionári sme sa dohodli, že my ani kňazi z Medžugoria už nebudeme dávať svedectvo v takejto podobe, pokiaľ komisia a Vatikán nezverejnia svoje stanovisko o Medžugorí, po ktorom bude všetko jasnejšie a prehľadnejšie.

Ivan, dúfaš, že Vatikán čoskoro vyjadrí svoje stanovisko k Medžugoriu?

Áno, dúfam, že by to mohlo byť v blízkej budúcnosti. Hovorím v blízkej budúcnosti, keďže viem, že komisia už ukončila svoju prácu a všetko postúpila na vyššiu cirkevnú inštanciu v tejto oblasti, a síce na Kongregáciu pre náuku viery. To všetko napokon skončí u Svätého Otca, ktorý o veci rozhodne a všetko ohlásí verejnosti.

Od marca 2013 máme nového pápeža. Ako ho vnímaš ako pastiera Cirkvi v dnešnej dobe?

Pre mňa je ťažké povedať niečo z pozície, v ktorej sa nachádzam. Ale z toho, čo vidíme všetci, viem povedať, že máme pápeža, otca, ktorý dobre vie, v akom stave sa nachádza nielen Cirkev, ale aj celý svet.

On pôsobí ako pastier a chce zmeniť veci, ktoré sú zastarané vo vnútri Cirkvi, ale aj mimo nej. Takto chce nastaviť Cirkev pravdivé zrkadlo, v ktorom sa budeme môcť všetci vidieť.

Cirkev sa musí vyčistiť zvnútra a keď bude zvnútra čistá, bude sa aj navonok oveľa viac lesknúť. Pri všetkých týchto úlohách má Svätý Otec ešte veľa práce, dalo by sa povedať, že je ešte len na začiatku. Na mňa pôsobí pápež František v týchto časoch veľmi dobre. Chcel by nás všetkými silami priviesť bližšie k Ježišovi a povedať, že Kristus prišiel na tento svet pre všetkých ľudí a že je jediným záchrancom ľudstva. Nie je žiadna iná alternatíva. Máme iba jednu možnosť a tou je Ježiš. A my všetci vieme, kto je Ježiš.

Medžugorie nabáda po všetky tie-to roky k zmene a ponúka nám cestu, po ktorej má dnešný človek kráčať. Ako vnímaš význam Medžugoria v dnešnej Cirkvi?

Návštevy Matky Božej počas týchto tridsaťdva rokov u nás v Medžugori a cez Medžugorie aj na celom svete sú naozaj návštevou Cirkvi, živej Cirkvi, ktorá stojí na prahu zmien. Právom sa dá povedať, že ľudstvo dnes stojí na rozhraní, kde vyvstáva veľká otázka, akou cestou sa chce vydať. Či sa obrátíme k tejto zemi, teda k svetu a svetským veciam, alebo k nebu a Ježišovi, ktorý je centrom nášho života. Ak sa teda obrátíme k Ježišovi, ktorý je Cesta, Pravda a Život, potom môžeme dúfať – a Matka Božia prichádza ako Matka nádeje – že sa tento svet stane oveľa krajší.

Dnešná Európa a svet, ktoré sú postavené na materializme, zmene zákonov o manželstve, o zväzkoch rovnakého pohlavia, o potratoch, takýto svet nemá žiadnu budúcnosť a nemôže obstáť. Keď toto hovorím, chcel by som zdôrazniť, že som len obyčajný človek, ktorý ale vidí a vie, čo je skutočným poslaním človeka na tejto zemi, bez ohľadu na to, akú má

vieru, alebo z ktorého je národa. Naozaj mi nie je jedno, že po všetkých tých storočiach kresťanskej Európy tá istá Európa vyškrtáva z ústav kresťanske hodnoty, podľa ktorých doteraz žila a na základe ktorých prežila aj všetky tie nešťastia, čo sa jej v priebehu dejín prihodili. Práve preto prichádza počas všetkých týchto rokov Matka Božia a chce nám pomôcť. Chce nám otvoriť oči, aby sme zbadali, kam nás tento svet vedie. Dáva nám posolstvá, ako máme žiť už tu a teraz, lebo čas tlačí. A my nemôžeme čakať, ale musíme ich žiť hneď.

Už pozajtra začína nový rok, nová príležitosť na otázku, kam kráčam a ako nájdem tú správnu cestu.

Nový rok prináša nové výzvy, a preto by sme mali byť na ne pripravení. Musíme byť duchovne silní a kráčať vo viere v Božie slovo. To, čo by som dnes chcel osobitne zdôrazniť, je skutočnosť, že svet a spoločnosť si zakladajú na bezobsažných slovách, na prázdnych sľuboch a pominuteľných rečiach. Hovoríme pekne o všetkom, tak ako aj ja teraz, keď rozprávam, tak sa vám to páči. Ale keď máme to, čo rozprávame, aj žiť, tak už nie sme dôslední. Každý deň si musíme spytovať svedomie ako jednotlivci, ako členovia živej Cirkvi. Z tohto musíme vyvodiť dôsledky a čo je zlé, odstrániť.

Svätý apoštol Jakub povedal, že viera bez skutkov je mŕtva. To znamená, že čo kážeme, musíme aj žiť. Musíme teda začať častejšie sa modliť. A to, za čo sa modlíme, aj žiť. Potom uvidíme aj ovocie. Lebo v evanjeliu je napísané: „Poznáte ich po ovocí“ (Mt 7, 16).

**Rozhovor s Ivanom Dragičevićom viedol
Mag. Vítomir Damjanovič 30. 12. 2013**

CESTA OBRÁTENIA

Rozhovor s pátrom Marinkom viedla M. E. Langová-Pertlová

Páter Marinko, ako vnímate jav obrátenia tu v Medžugorí?

Pre mňa osobne sa stal v poslednom čase veľmi dôležitý jeden dátum: 24. jún 1981. Pýtam sa sám seba, prečo si Matka Božia zvolila práve tento deň pre prvé zjavenie. Vtedy je totiž slávnosť Narodenia svätého Jána Krstiteľa.

Ako podľa vás súvisí táto slávnosť so začatím zjavení?

Verím, že to bol úmysel, že to bolo v Máriinom pláne. Ján Krstiteľ pripravoval ľudí na príchod Mesiáša. Matka Božia koná v našom čase to isté. Ona pripravuje cestu pre Ježiša, pre naše stretnutie s ním. To je Medžugorie. Je o tom, že Matka Božia chce, aby sme sa stretli s Ježišom, aby sme si uvedomili, že on je tu. Bohužiaľ, nie vždy si to uvedomujeme. Ale ona nám v tom pomáha, ona nám pomáha nájsť Ježiša Krista.

Aké paralely tu vidíte?

Ján Krstiteľ vyzýval ľudí k obráteniu. A práve to robí Matka Božia tu. Pozýva nás k obráteniu, volá nás k pokoju. Pokoj je vlastne hlavnou témou nielen v Medžugorí, ale všade. Áno, vlastne je hlavnou témou každého človeka. Každý človek po ňom túži, každý človek hľadá pokoj, zmysel, šťastie. Všetko toto je obsiahnuté v slove *pokoj*. Ale nie každý k nemu nájde cestu.

Vyzýval teda už Ján Krstiteľ ľudí k pokoju?

Ján Krstiteľ vyzýval ľudí k obráteniu z druhého brehu Jordánu. Prečo z druhého, z ľavého brehu? Lebo to bol symbol

pre príchod z Egypta. To je symbol otroctva.

Akú tu vidíte spojitosť s Medžugorím?

Panna Mária tu koná to isté. Medžugorie je druhý breh Jordánu. Je to miesto, kde nás Matka Božia volá k obráteniu. Obrátenie je predpoklad pokoja. Niet žiadneho pokoja bez obrátenia, bez môjho obrátenia. Každý z nás očakáva, že ten druhý sa obráti, že ten druhý sa zmení. Očakávam, že môj muž, moja žena sa zmenia. Čakáme, že sa zmenia naši susedia, že sa zmení politika, spoločnosť, Cirkev. Vždy tí druhí!

A čo je podmienka pre toto vnútorné obrátenie?

Matka Božia hovorí: „Ty sa musíš zmeniť!“ To je rozhodujúce, že ty sa zmeníš, že spraviš prvý krok, nie tí druhí. Veľa ľudí si kladie otázky, aj v časoch Jána Krstiteľa si ich kládli.

Aké otázky položili ľudia Jánovi Krstiteľovi?

Pýtali sa ho: „Čo máme robiť?“ A on im odpovedal: „Obráťte sa!“

Ako sa to dá porovnať s Medžugorím?

Aj tu v Medžugorí sa kladie tá otázka: „Čo mám zmeniť?“ Každý si musí položiť túto otázku: „Čo mám ja zmeniť?“ Tu v Medžugorí je dôležité, že SÁM SEBA nájdem, že prídem do svojho vnútra, že znovu nájdem vnútorný rytmus.

Musím nadobudnúť pokoj, aby som sa stal znovu pánom samého seba a nie otrockom všelijakých iných vecí.

Myslíte si, páter Marinko, že preto môže byť Medžugorie významné?

Myslím si, že Matka Božia si vybrala toto miesto, lebo tu nič nie je.

Nie sú tu žiadne pamätihodnosti, nie je tu nič.

Pred pár dňami sme boli v Ríme, kde vládne turistika. Samozrejme, že si môžete pozrieť všetky kostoly

a maľby, ak máte čas. A tak uvidíte všetko, a napriek tomu nevidíte „nič“. Matka Božia však chce, aby sme prišli k nej ako márnотratný syn a aby sme našli samých seba. A na to potrebujeme čas.

Je to nejaká zvláštna metóda alebo taktika Matky Božej, aby nám, svojim deťom, uľahčila cestu obrátenia? Myslíte si, páter Marinko, že väčšina pútnikov takto ľahšie nájde Boha?

Samozrejme, aj v Medžugorí sa môže stať, že nenájdete cestu k sebe. Aj tu môžete byť stále rozbehaní. Musíme si nájsť čas, aby sme našli ticho: Mlčať a viac počúvať! Mlčanie môžeme vnímať aj ako to, že „ja nesmiem hovoriť“, ale môžeme to prežiť aj ako skúsenosť, aby sme lepšie počúvali, aby sme našli Boha.

Čo sa tu v Medžugorí ešte ponúka, aby sa človek utišil a unikal ruchu? Matka Božia tu dáva isté podnety.

Možno ísť tiež do prírody. Je tu nádherne. Keď nájdeme cestu do prírody, môžeme stretnúť aj Boha. Matka Božia vraví: „Stretnite sa s Bohom Stvoriteľom. Nájdete ho v každom kvietku, lebo jemu patrí všetko.“

Skutočné obrátenie znamená v podstate SEBA – ZMENIŤ, to sa ne deje naraz, ale určite je to aj cesta?

Keď sa zmením ja, tak sa menia aj ostatní! To je niečo naozaj veľmi krásne! Keď zmením svoj pohľad, svoje cítenie a myslenie, potom vyzerá zrazu všetko inak. To je to, čo hovorí Ježiš: Vy chcete vybrať iným z oka smietku! Avšak pozrite sa najprv sami na seba, možno máte v oku brvno. Pozri, či náhodou niečo neprekáča tvojmu zraku, možno tam máš nejaký filter, nejaké brvno. Skontroluj a odstráň, čo ti bráni,

potom sám uvidíš. Takže najprv sa musíš sám zmeniť, oslobodiť sa, a potom budeš môcť meniť iných.

A to je naozaj proces, ktorý potrebuje veľa vnútorného pokoja a rozvážnosti.

Áno, ak konáme v stave nepokoja a v tejto chvíli sa snažíme zmeniť iných, nie je to dobré. Najprv sa hneváme na iných a potom sa čudujeme, prečo oni tak reagujú. Keď sa sám zmeníš a začneš reagovať pokojne, bude tvoja reakcia iná a prinesie úžitok aj ostatným. Pamätám si, keď som ešte vyučoval. Keď som prišiel do jednej triedy, žiaci tam boli nepokojní. Divil som sa a aj ostatní učitelia sa sťažovali na týchto žiakov. Preto som sa pýtal, či sú títo žiaci naozaj zlí, alebo to nejaká závisí od mňa. Začal som sa modliť vždy predtým, než som vošiel do tejto triedy: „Pane, vlož mi do srdca lásku!“ Odvtedy to bolo oveľa lepšie.

Takže ste v modlitbe našli pomoc a útočisko?

Áno, Matka Božia si praje, aby sa tieto zmeny diali v modlitbe, samozrejme aj pred ňou a po modlitbe. Ale čas modlitby je čas premeny! To je dôležité. Svätý Augustín hovorí: „Ja sa nemodlím, aby som Boha informoval, ale aby ma on zmenil.“ Ježiš nám ukázal na príklade farizeja a mýtnika v chráme, že modlitba farizeja nebola dobrá. Ale mýtnik sa chce zmeniť a robí prvý krok. Spoznal problém v sebe. Farizej zostáva slepý. To je jeho problém, a preto sa modlí: „Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia!“ Tu nedochádza k žiadnej zmene. Nie, my sa máme modliť ako ten mýtnik. Snáď je niečo, čo by som mal zmeniť. Možno len nevidím dobre. Možno je v týchto alebo iných ľuďoch niečo dobré, čo nevidím.

Žiaľ, vo všeobecnosti sa modlitba nedarí vždy tak, ako by sa mala.

Niekedy sme nesústredení. To je normálne. Iba to tak nesmie ostať. Mali by sme sa prebudiť, oči by sa mali pomaly otvárať. Niekedy je človek „studený“ a počas modlitby alebo omše necíti nič. Samozrejme môžeme potom povedať: „Kňaz, kázeň neboli dobrí, hudba nestála za nič!“ Nie, ja sa mám prebudiť, moje srdce sa musí prebudiť.

Matka Božia často hovorí o modlitbe srdcom.

Ona nás učí, ako môže naše srdce znovu začať horieť, aby sa v nás niečo pohlo. Mala by v nás byť radosť! Na začiatku modlitby to tak možno nie je, ale časom by to malo prísť. Vďačnosť predstavuje pomoc. Vďaka! Máme ďakovať ostatným, lebo v nich vidíme dobro. „Poďakovanie ako objav“ – to by sme sa mali naučiť. Keď máme nejaký problém s iným človekom, tak na ňom vidíme len to zlé. Ale keď povieš: „Pane, ďakujem ti za tohto človeka,“ potom pomaly uvidíš, ako sa v tebe mení tvoj pohľad, takže v ňom už spoznávaš dobré.

Aj Matka Božia nás chce zjavne priviesť k vďačnosti a radosti.

Aj preto nám hovorí, že máme ísť do prírody. Keď začneme ďakovať – za tento pekný kvietok, za nádherný deň, ..., potom začneme aj nachádzať. Matka Božia hovorí: „Objavte krásu v prírode!“ Často ju nevidíme, lebo sme slepí ako tí dvaja učenci z Emauz, ktorí pri svojich myšlienkach a problémoch nič nevideli, nevedeli spoznať Pána. Musíme sa učiť ďakovať. Jedna z dimenzií vďaky je, že sa moje oči otvoria a ja objavujem! Na druhej strane sa potom zobudí moje srd-

ce a narastie vo mne radosť. Vidíme kvet a tešíme sa z neho.

Takto vidia aj niektorí psychoterapeuti vo vďačnosti dôležitý druh terapie.

Áno, tretí rozmer vďačnosti je liečivý. Keď máme v živote nejaký kríž, niečo ťažké a my za to začneme ďakovať. „Pane, ďakujem ti za môj život, ďakujem ti za všetko, čo v mojom živote bolo. Ďakujem ti za moju minulosť, ktorá mi pomohla, aby som pochopil, aby som spoznal. Ó, Pane, ďakujem ti za to. Ďakujem ti za túto osobu, s ktorou mám problémy. Ďakujem ti za túto chorobu!“ Čo sa stane potom? Potom sa zmieriš s týmto problémom, s touto minulosťou, s týmto krížom. A nato príde radosť!

Modlitba srdcom je pre našu nebeskú Matku neustále výnimočná téma.

Keď sa chceme naučiť modlitbe srdcom, potom sa musíme naučiť ďakovať! „Ježiš, ďakujem ti“ alebo „Ježiš, milujem ťa“, „Ježiš, dôverujem ti“ alebo jednoducho „Ježiš“. Zapracuj to do svojho dychu, dýchaj s Ježišom! Tvoje srdce sa naučí dýchať s týmto slovom, s týmto slovom žiť. Nezáleží na slovách, ale na srdci, na mojom vnútornom stave. Dôležitejšie je srdce bez slov ako slová bez srdca! „Ježišu, ďakujem ti.“ Ale naše srdce musí byť prítomné, plné vďačnosti, dôvery a lásky. Pociťuješ v sebe vďačnosť alebo dôveru. Mali by sme robiť všetko preto, aby sme dosiahli tento stav! Vďačnosť, dôvera a láska by sa v nás mali narodiť. Preto sa modli: „Pane, prebuď vo mne dôveru, prebuď vo mne vďačnosť! Zobuď vo mne lásku!“

**Ďakujeme vám, páter Marinko!
Mnoho ste nás naučili!**

MYŠLIENKY K POSOLSTVU Z 25. 12. 2013

„Drahé deti! Prinášam vám Kráľa pokoja, aby vám on dal svoj pokoj. Vy, milé deti, modlite sa, modlite sa, modlite sa. Ovocie modlitby bude vidieť na tvárach ľudí, ktorí sa rozhodli pre Boha a jeho kráľovstvo. Ja so svojim Synom Ježišom vás všetkých žehnám požehnaním pokoja. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

PRÍPRAVNÁ MODLITBA

Mária, Kráľovná neba a zeme, Matka nášho Spasiteľa aj naša milujúca Matka; ty si naša útecha, naša nádej a naša radosť. Tvoja láska nám darúva Ježiša, božské Dieťa, a jeho neustálu prítomnosť v Najsvätejšej sviatosti. Vo všetkých našich ťažkostiach sa k tebe utiekame, ty Potešenie zarmútených. Vo veľkej dôvere, že vypočuješ naše volanie o ochranu a pomoc ti ďakujeme za tvoju lásku v mene všetkých tvojich detí. Amen. (Milostivá kaplnka v Altöttingu)

Ďakujeme ti, že nám prinášaš Kráľa pokoja. V tomto našom nepokojnom čase nám dávaš Ježiša, ktorý nám môže darovať všetko. Prosíme predovšetkým o pokoj. Toľko národov a štátov vedie proti sebe vojnu! Daj, aby sa ovocie modlitby odrážalo v našich tvárach. Daruj nám svojho Syna Ježiša a jeho pokoj!

PRINÁŠAŠ NÁM KRÁĽA POKOJA

„Prinášam vám Kráľa pokoja, aby vám on dal svoj pokoj.“

Kyryllonas Sýrsky (koniec 4. storočia) napísal v jednej zo svojich kázní: „Tešte sa zo srdca z toho, čo vám zjavujem a ohlasujem. Odchádzam k môjmu Otcovi a zostávam s ním, zároveň ale zostávam so svojimi. Kvôli čomu som prišiel, to som dokončil, túto cestu som prešiel až do konca. Pozri, je po boji. Adam dosiahol svoj víťaz-

ný veniec. Hlavu hada som rozdupal, zranená päta je znovu uzdravená. Pokušenie som vzal na seba a srdcia všetkých nechal znovu nadýchnuť. Ako žobrák som obchádzal okolo, aby som všetkých priviedol domov. Zapečatený kameň všetko zabezpečuje.“ Takto píše vo veľkej radosi Sýrčan Kyryllonas o smrti a zmŕtvychvstání Pána. Modlime sa spolu s Pierrom Olivaintom: „Narastaj, Ježiš, narastaj vo mne. V mojom duchu, v mojom srdci, v mojej predstavivosti, v mojich zmysloch. Narastaj vo mne v tvojej miernosti, čistote, v tvojej pokore a horlivosti, v tvojej láske. Narastaj vo mne na oslavu tvojho Otca, k väčšej Božej sláve.“

OVOCIE MODLITBY SA ODRÁŽA V MODLIACICH SA

„Vy, milé deti, modlite sa, modlite sa, modlite sa. Ovocie modlitby bude vidieť na tvárach ľudí, ktorí sa rozhodli pre Boha a jeho kráľovstvo.“

S veľkým zanietením rozprával šestnásťročný René o tom, čo zažil: „Nespočetné ruky sa vystierali ku mne. Všetci sa ma chceli dotknúť. Takmer mi strhli oblečenie z tela. Nechal som so sebou robiť všetko, bol som ako otupený. Ľudia sa dostali do skutočnej extázy. Veď predsa prišli do Lúrd, aby zažili nejaký zázrak. A práve teraz sa jeden udial priamo pred ich očami.“ Keď oční lekári prehládali Reného, doká-

zal čítať všetko, dokonca aj najmenšie písmenká. Od radosti mu vytryskli slzy; po prvý raz v živote zbadal na nebi hviezdy a na ceste domov more. Pred slávnou jaskyňou v Lurdoch sa René v srdci modlil: „Svätá Panna Mária, daruj mi aspoň toľko zraku, aby som sa sám o seba postaral a nebol odkázaný na cudziu pomoc.“ Ešte stále vyžaruje z celej jeho osobnosti radosť a šťastie z tejto nebeskej milosti. Dnes René vidí oveľa viac, ako by sa kedy odvážil dúfať. Prosil Matku Božiu o pomoc a ona mu darovala zrak. Môžeme si len predstaviť, aká veľká radosť vyžarovala z tváre tohto mladého človeka, keď znovu uvidel. Modlil sa on, ale celkom iste aj jeho rodina!

„Vy, milé deti, modlite sa, modlite sa, modlite sa.“ Takto nás volá Matka Božia. Mali by sme znovu a znovu dvíhať naše srdce k Bohu. Práve tak nás k tomu vyzýval aj svätý Augustín, keď napísal vo svojich Vyznaniach: „Veľký si, Pane, a veľmi chvályhodný; veľká je tvoja moc a múdrosť tvoja je nekonečná (...). Lebo si nás stvoril pre seba a nepokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe. (...) Pána budú chváliť tí, čo ho hľadajú. Lebo ktorí ho hľadajú, tí ho nájdu, a ktorí ho našli, budú ho chváliť. Pane, kiežby som ťa hľadal vzývaním a vyzýval ťa vierou!“ Z hlbokej viery vychádza modlitba. A tak sa chcem modliť, ako anjel naučil deti vo Fatime: „Môj Bože, verím v teba, klaniam sa ti, dúfam v teba a milujem ťa. Prosím o odpustenie pre tých, ktorí neveria v teba, neklaňajú sa ti, nedúfajú v teba a nemilujú ťa.“

Svätá Terézia z Avily hovorí: „Modlitba nie je podľa mňa nič iné ako zotrúvanie s priateľom, s ktorým sa stretávame, aby sme boli s ním, lebo vieme, že nás miluje.“ A karmelitánka Alžbeta z Dijonu nás volá: „Mysli na to, že si spolu s ním a zaobchádzaj s ním ako s niekým, koho miluješ. Musíš nechať hovoriť svoje srdce. Keď

to trochu pochopíš, tak ťa modlitba nebude už viac nudiť. Mne pripadá ako odдых, uvoľnenie. Jednoducho prichádzaš k niekomu, kto ťa miluje.“

JA A MÔJ SYN JEŽIŠ VÁS ŽEHNAJÚ

„Ja so svojím Synom Ježišom vás všetkých žehnám požehnaním pokoja.“

Panna Mária, Matka Božia, daj, aby som bol celkom tvoj, tvoj v živote, tvoj v smrti, tvoj v mojom nešťastí, strachu, núdzi, tvoj na kríži a v trpkom utrpení, tvoj v čase a vo večnosti! Matka, v teba dúfam a na teba sa spolieham. Matka, k tebe volám a vzdychám. Matka najdobrotivejšia, buď so mnou! Matka najmocnejšia, ochraňuj ma! Volám k tebe plný dôvery v bolesti a smrti: Mária, pomôž mi v každej núdzi! Tak verím, žijem a zomieram: Mária mi pomôže do neba.

Dr. Johannes Gamperl

MOJA KŇAZSKÁ SLUŽBA SA POSILNILA POD VPLYVOM MEDŽUGORIA

**Rozhovor s pátrom Geiblingerom viedol
Vítomir Damjanovič 19. 12. 2013 vo Viedni.**

Páter Geiblinger, môžete nám niečo porozprávať o svo- jom živote?

Narodil som sa 31. decembra 1935 v Astene v Hornom Rakúsku ako tretie z piatich detí. Môj otec bol kolárskym majstrom a mama vlastnila malé gazdovstvo. Takto sme mali živobytie. Chodil som do základnej školy a vtedy prebiehala druhá svetová vojna. Potom som išiel na 2. stupeň základnej školy do Ennsu a učil som sa tri roky za kolára u môjho otca. Vyučil som sa aj za konštruktéra karosérií. Počas tohto obdobia prišiel za mnou jeden spriatelенý remeselník s prosbou, aby som ďalej u neho pokračoval v kolárskom remesle a zároveň aby som sa preškolil za stolára. Dva roky som sa učil za stolára. A tak som všetky tri povolania ukončil tovarišskou skúškou. Neskôr som navštevoval nadstavbovú strednú školu v Horne, aby som splnil predpoklady pre kňazské povolanie – ale s veľkými pochybnosťami.

Bol som si veľmi neistý, či sa môžem odvážiť stať sa kňazom. V roku 1963 som vstúpil do rehole redemptoristov a vykonal som noviciát, teologické štúdium v Mauterne v Štajersku a vo Viedni. V roku 1970 som sa stal kňazom a pôsobil som na viacerých miestach ako kaplán a farár. Dnes žijem vo Viedni, v 17. obvode v našom kláštore v *Marien Pfarre* a pôsobím v Neu Guntramsdorfe už 21 rokov.

Páter Geiblinger, kedy ste počuli o Medžugorí?

Po prvýkrát som o tom počul od prvých pútnikov, ktorí boli už v roku 1982 v Medžugorí. Pútnici strávili dovolenku v Medžugorí a boli po spiatočnej ceste veľmi dojatí. Rozprávali mi o tejto veľkolepej udalosti. Obyvatelia Medžugoria boli pohostinní a potešili sa každému pútnikovi. Robili to s veľkou radosťou a vďačnosťou. Po tomto rozhovore som od prvého okamihu veril v pravosť vecí. Nemohlo to byť nejako hrané, to bolo skutočne z nebies. Dar nebies, ktorý sa nedá umelo vyvolať. A ja som dúfal, že

budem môcť vycestovať do Medžugoria, akonáhle to bude možné.

S kým a kedy ste cestovali po prvýkrát do Medžugoria?

Cestoval som do Medžugoria v roku 1983 autobusom s farárom z Illmitzu a bola to veľmi namáhavá cesta. Cesta do Medžugoria trvala 23 hodín, 23 hodín v autobuse. Nebol to žiadny pohodlný autobus, ale staručká mašinka. Nakoniec sme ale predsa došli v poriadku. Pokiaľ si spomínam, zostali sme tam vtedy tri či štyri dni. Nemohli sme bývať priamo v Medžugorí, ale bývali sme v blízkosti Medžugoria, v Čitluku. Boli sme rozdelení do malých skupín a neviem presne, kto nám rozprával o prvých zjaveniach a stretnutiach s Matkou Božou a jej prvých posolstvách.

Nemôžem si už presne spomenúť, či

to bol vtedy sprievodca pútnikov alebo františkán, ale všetko, čo som počul, bolo pre mňa hneď presvedčivé. Vedel som, že je to jedna veľká šanca predovšetkým pre mňa ako kňaza prežiť tu spolu s ostatnými vnútorné stretnutie s nebom. Ja osobne som nič mimoriadne nezažil. Ale to, čo som očakával ako kňaz, čo som chcel ako kňaz oznamovať a podávať ďalej, sa jednoducho upevnilo. Moja kňazská služba sa posilnila pod vplyvom Medžugoria. A tak som mohol hlásať, sláviť svätú omšu a viesť adorácie s väčšou radosťou.

Boli ste vtedy aj na Vrchu zjavenia? Ako sa vám javilo miesto, kde sa Matka Božia zjavila po prvýkrát?

Vtedy bol Vrch zjavenia ešte v pôvodnom stave. Dalo sa celkom dobre na

vrch vystúpiť. Bol som veľmi dojatý všetkým, tu v tomto kamenistom regióne zarastenom trnám a krovím. Odľahlé miesto, extrémne chudobná oblasť. Bola tu nasýpaná len hromada kameňa a v strede bol postavený kríž, zviazaný z neopracovaných konárov. A tam som po prvýkrát uvidel, ako išli ľudia k tomuto miestu kolenačky. Bolo to pre mňa ohromujúce, pretože človek by si pomyslel: Tu? Sem prišla Matka Božia? Prečo sa zjavila tu bez akéhokoľvek náznaku v tejto chudobnej a kamenitej oblasti? A ja som si pomyslel, že je to typické pre Matku Božiu! Mohli sme sa už len čudovať, kľaknúť si, modliť sa a boli sme skutočne dojatí. Matka Božia si našla tie najjednoduchšie miesta, aby sa zjavila, ukázala svoju lásku, svoju vznešenosť a blízkosť.

Mali ste príležitosť byť pri zjavení a ako ste prežívali zjavenie?

Mal som veľké šťastie zažiť hneď na začiatku zjavenie. A síce bol som najskôr v sakristii a tu ma pozvali: „Podťe na druhú stranu, do malej kaplnky naproti sakristie.“ Trochu som sa zdráhal, či naozaj môžem ísť dovnútra. Sotva som prišiel do Medžugoria a už aj ja sa môžem pripojiť. Našiel som si dobré miesto, celkom vpredu v kaplnke, odkiaľ som mohol vidieť tváre vizionárov spredu.

Úžasné! Vizionári vidia Matku Božiu a rozprávajú sa s Matkou Božou. Čo ste si vtedy mysleli?

Vizionári sa pozerajú na Matku Božiu a rozprávajú sa s ňou. A ja som si pomyslel, že ona je skutočne tu prítomná

a že dokáže týchto mladých ľudí tak dojímavo nadchnúť. Vidieť ich tváre bolo to najkrajšie. Pozeral som sa stále tým smerom, ako sa pozerali aj vizionári. Potom opäť na vizionárov, na týchto mladých ľudí, ako pohybovali perami a spoločne pokyvkávali hlavami, to mi aj hneď padlo do očí. Pritom ich bolo päť alebo šesť, skoro všetci. A ja som si pomyslel: Tu sa k nám nebesia naozaj priblížili. Tu je Matka Božia naozaj prítomná. Čím som si to zaslúžil? Ako je to možné, že to jednoducho dokážem prijať ako veľkú milosť, pochopiť a podať ďalej? Ja som v Medžugorí v podstate vždy myslel na to, že tu nie som len kvôli sebe. Vždy som si želal, aby som dokázal nadchnúť viac a viac ľudí, aby to mohli prežiť.

Po tejto prvej ceste do Medžugoria ste sa vrátili naspäť. Aký bol váš ďalší kontakt s Medžugorím?

Tu vo Viedni som sa stále rozprával s ľuďmi, ktorí tam už boli. A zakaždým sme rozprávali o tom, aké je to presvedčivé a oživujúce. Že nás to v našej viere skutočne približuje k nebu. To znamená, že nás to spája s Bohom a s Pannou Máriou. Z tohto dôvodu som vyhľadával, kde sa stretávajú pútnici. Vždy som išiel na stretnutia a tu som mal dobrú príležitosť, aby som sa v jednoduchosťi modlil s piaristami a spoločenstvami mladých. Potom sme uvažovali o posolstvách. Keď sme dostali posolstvá, prijali sme ich do svojho srdca.

Čo si myslíte o posolstvách?

O posolstvách môžem povedať len toľko: je to krásne, láskyplné, presved-

čivé náboženské usmerňovanie. Nie je to nejaké prísne nariadenie, ale niečo, kde sa môžeme duševne zapojiť, niečo spolu prežívať a na základe toho aj rásť. Posolstvá spolu súvisia a predstavujú cestu viery. Predstavujú podnety na zdokonalenie celkového života viery Cirkvi a približujú nás k Svätému písmu, k tradícii a životu Cirkvi. Sú veľkou pomocou pre sviatosti, pre svätú omšu, pre ruženec. Čo Cirkev vlastní ako poklad viery, to sa celkom dobre ponúka pre našu dobu.

Čo si celkovo myslíte o zjaveniach Matky Božej vo Fatime, Lurdoch a Medžugorí? Prečo sa zjavuje Matka Božia?

Raz som počul od kňaza z Medžugo-

ria, že Matka Božia najlepšie rozumie znameniam času. Jeho slová možno takto vysvetliť: Svet má veľký nedostatok viery a svet sa zaoberá len sám sebou, vlastnými možnosťami. Preto sa pýtam, čo všetko môžeme ešte od sveta očakávať? Svet je tak uzavretý do seba. Na druhej strane máme zjavenia a posolstvá, ktoré sa nám ponúkajú, sú záchrannou akciou Matky Božej, ktorá vždy rozpráva o Všemohúcom. Všemohúci jej dovolil, aby prišla na svet a zjavila sa. Práve v Medžugorí, v tomto regióne, kde sa stretávajú mnohé národnosti, tu jej je dovolené sa zjaviť. Aby skutočne pomohla svetu, aby sa svet práve v tomto čase opäť otvoril Bohu. Svet sa musí otvoriť Bohu, inak sa sám zadosí. Nejako pociťuje-

me, že sa dusíme. A tu prichádza Matka Božia, aby nás vyslobodila z tejto uzavretosti, z tohto väzenia a aby nám otvorila srdce pre nebo a raj. Ja som vždy zdôrazňoval vo svojich kázňach, kde vždy spomeniem aj Medžugorie, že Matka Božia nám dáva súkromné doučovanie nášho života viery, aby sme sa stali živšími a presvedčivejšími. Ja považujem poslanstvá za veľmi nápo-
mocné. Treba o nich stále premýšľať. Matka Božia vždy hovorí: „Prežívajte poslanstvá!“ To nie je vôbec jednoduché. Ja som si zvykol vždy posledné

Páter Slavko

posolstvo odložiť tak, aby som ho vždy mohol vybrať a nechal sa ním inšpirovať, napríklad počas modlitby posvätného ruženca. Tak je potom možné po celý mesiac prežívať posolstvo, až po-
kiaľ príde nové.

Ako často ste putovali do Medžugoria?

V roku 1983 som bol po prvý raz. Potom som cestoval sedem – osemkrát do roka. V posledných rokoch cestujem predovšetkým na duchovné cvičenia do Medžugoria. Tam zažijem vždy niečo obohacujúce pre moje kňazské povolanie a prehĺbenie viery. Zakaždým som počul od ľudí z mojej farnosti, keď som sa vrátil z Medžugoria, že pôsobím sviežejšie a živšie.

Čo poviete na program v Medžugorí?

Program v Medžugorí: na začiatku ruženec, potom svätá omša. Veľmi sa mi páčilo, keď sa predmodlievali aj deti z regiónu. To bolo ako prúd modlitieb: ruženec, svätá omša a potom požehnanie. Neskôr sa pridala modlitba za uzdravenie, to som nechcel nikdy premeškať. Bolo to pre mňa síce povzbudenie, ale pociťoval som to aj ako uzdravenie a vykúpenie pre mňa samého. Čo ma neskôr veľmi obohatilo, to bola nemecká omša predpoludním o 9. hodine, kde sme sa naozaj dočkali kňazov z domova a kde spolu slávil aj ľudia z nemecky hovoriacich krajín. Vždy som spolupôbil pri písaní slov adorácie a hlboko som pociťoval prítomnosť Ježiša Krista.

Veľká monštrancia, medzi tým piesne,

ako aj ticho a slová pátra Slavka, ktorého som ešte zažil. Samozrejme sú tam ľudia veľmi dojatí a veľmi pobožní. Spoločné slávenie, uzdravovacia modlitba, svätá omša, spôsob adorácie, ktorý som zaviedol aj vo svojej farnosti.

Potom samozrejme aj to, že som tam mohol osobne počúvať spovede a presedel som celé hodiny v spovednici, často do neskorého večera. A tu som nezažíval rutinné spovede, ale skutočné spovede obrátenia. Ľudia prišli s pocitmi očakávania obnovy a vykúpenia. Tie spovede boli pre mňa veľkou milosťou. Ľudia, ktorí sa nespovedali 20 alebo 30 rokov, sa prišli úprimne vyspovedať s veľkou ľútosťou. Božie milosrdenstvo im umožnilo začať nový život. Tento život viery bol zahalený a zapojený od skorého rána do neskorého večera do sveta viery, ktorý sa jednoducho usku-točňoval prostredníctvom Matky Božej.

Naposledy ste boli v Medžugorí počas štátneho sviatku (26. októbra – pozn. red.) v roku 2013?

Áno, posledné dva roky mi bolo umožnené modliť sa modlitbu zasvätenia pápeža Jána Pavla II. na námestí pred kostolom pri soche Panny Márie. Zhromaždilo sa tu zakaždým veľmi veľa ľudí a bolo tu skutočne cítiť blízkosť Boha pri modlitbe za celé Rakúsko. Zahrnuli sme aj všetkých nemecky hovoriacich ľudí. Je to prekrásna modlitba zosnulého a blahorečeného pápeža, v ktorej zasvätil v Mariazelli Matke Božej všetky stavy, všetky povolania a generácie. Modlitba tejto zasväcujúcej modlitby v Medžugorí má mimoriadnu intenzitu a silu.

Keď rozprávate niekomu o Medžugorí, o čom rád hovoríte?

Medžugorie nechať jednoducho na seba pôsobiť. Jednoducho sa sústrediť, vhlbiť sa a oslavovať Boha. Vždy hovorím, že najskôr treba navštíviť Vrch zjavenia a Križevac. Citím, že tu som v atmosfére viery a pokoja. Tu je pokoj medzi generáciami, medzi ľuďmi. Tu dokážeme napriek množstvu ľudí pociťovať túto trpezlivosť, pokoj a spoločné smerovanie k Bohu.

A vnímame lásku Matky Božej, ktorú má pre všetkých. Každému, kto ešte nebol v Medžugorí, odporúčam: Pripoj sa! Nechaj sa vniesť do tejto atmosféry intenzívnej viery, nechaj sa nadchnúť pokojom, ktorý tam pociťujeme! Pozorujem ľudí, ktorí sú tam prítomní s veľkou vierou. Pozorujem ľudí, ako tam trávajú svoj čas v hlbokéj viere a modlitbe a slávia bohoslužby. Už som počul od mnohých, že sa dá mimoriadne zažiť atmosféra Medžugoria, najmä keď kráčame v tejto prírode, na potulkách po lúkach a poliach.

Čo si myslíte, ako bude pokračovať vývoj Medžugoria?

Myslím si, že rozvoj Medžugoria ešte nedosiahol vrchol. Ešte sa bude rozvíjať a rozširovať. Medžugorie sa stane najväčšou udalosťou našej doby. Bude sa ešte naďalej vyvíjať mnohými smermi a bude pre svet najväčšou milosťou našej doby. Aj pre Cirkev je jednoducho obohatením. Medžugorie patrí do centra Cirkvi a bude pre Cirkev veľkou pomocou. Som veľmi zvedavý a napätý, keď sa ukáže Medžugorie v Cirkvi a na celom svete ako veľký Boží zázrak.

Ročné zjavenie Jakovovi Čolovi 25. 12. 2013 v Medžugorí

Jakov Čolo sa narodil 6. marca 1971. Pri prvom zjavení mal iba desať rokov a bol najmladší z vizionárov. Jeho matka Jaka zomrela v roku 1983 a jeho otec Ante, ktorý pracoval v Sarajeve, zomrel v apríli 1986. Jakov sa v pätnásť rokoch stal sirotou. Po smrti oboch rodičov ho materinsky prijala rodina jeho strýka. Navštevoval technické učilište, ktoré ukončil s vyznamenaním. 11. apríla 1993 sa Jakov v Medžugorí oženil s Annalisou Barozziovou z Talianska. Manželia bývajú v dedinke Bijakoviči, ktorá patrí do farnosti Medžugorie. Majú tri deti: Arijana Marija sa narodila 6. januára 1995, David Emanuele sa narodil 5. septembra 1997 a Miriam sa narodila 8. júla 1999. Pri poslednom dennom zjavení 12. septembra 1998 povedala Matka Božia Jakovovi, že bude mávať zjavenia raz ročne, a to vždy na Vianoce 25. decembra.

25. decembra 2013 mal Jakov svoje šestnásť ročné zjavenie Matky Božej vo svojom dome v Bijakovičiach v Medžugorí. Matka Božia prišla s malým Ježiškom v náručí. Zjavenie sa začalo o 15.07 h a trvalo 8 minút. Po ňom odovzdal Jakov toto posolstvo:

„Milé deti, Ježiš si dnes osobitným spôsobom chce urobiť príbýtok v každom vašom srdci a zdieľať s vami každú vašu radosť i bolesť. Preto, milé deti, dnes osobitným spôsobom nahliadnite do svojich srdiec a spýtajte sa, či naozaj narodením Ježiša pokoj a radosť sa zmocnili vašich srdiec. Milé deti, nežite vo tme, dychtite po svetle a Božej spásy. Deti, rozhodnite sa pre Ježiša a darujte mu svoj život a svoje srdcia, pretože len tak bude môcť Najvyšší pôsobiť vo vás a cez vás.“

POZVÁNKA

4. stretnutie modlitbových skupín v duchu posolstiev Panny Márie z Medžugoria sa uskutoční v **sobotu 3. mája 2014 v Bazilike Narodenia Panny Márie v Rajeckej Lesnej.**

Program:

8.45 – 09.00 h	Otvorenie
9.00 – 09.30 h	Modlitba radostného ruženca
9.30 – 10.45 h	Prednáška
10.45 – 11.00 h	Prestávka
11.00 – 11.30 h	Modlitba bolestného ruženca
11.30 – 12.15 h	Svedectvo
12.30 – 15.00 h	Obed, prestávka
15.00 – 16.00 h	Hodina milosrdenstva (adorácia)
16.00 – 16.45 h	Prednáška
17.00 – 18.00 h	Program pokračuje v rámci 1. fatimskej soboty Žilinskej diecézy modlitbou slávnostného ruženca
18.00 – 19.30 h	Svätá omša, celebruje Mons. Tomáš Gális, žilinský biskup

Pozývame všetkých priateľov a ctiteľov Matky Božej z celého Slovenska na toto stretnutie! Bližšie informácie sa dozviete telefonicky na čísle +421-915345749 (Jana Kútniková) alebo mailom modlitbovestretnutie@gmail.com

Mariánske centrum Medžugorie zabezpečilo pre záujemcov autobus s odchodom z Bratislavy. Autobus môže mať zastávku v Trnave, prípadne v Trenčíne podľa záujmu. Bližšie informácie vám poskytneme telefonicky na čísle +421-905254742 a na našej internetovej stránke www.medjugorje.sk

Súčasťou modlitbového stretnutia bude počas obednej prestávky aj stretnutie vedúcich modlitbových skupín a organizátorov púťi do Medžugoria, aby sa bližšie oboznámili s podmienkami, ktoré sú potrebné na pútnickú návštevu Medžugoria.

KEĎ MATKA HOVORÍ

Posolstvá z 2. dňa v mesiaci

Podľa svedectiev šiestich detí sa v malej chudobnej a bezvýznamnej dedinke v Hercegovine v Medžugorí zjavila v júni 1981 Matka Božia. Od tohto dňa sa významne zmenil život týchto detí, ako aj celej dediny. Matka Božia zvolila dovtedy nevídaný spôsob komunikácie s ľuďmi. Prostredníctvom vyvolených vizionárov začala postupne nabádať k lepšiemu poznaniu zmyslu jestvovania človeka na tejto zemi. Nie je to náš jediný domov, ale je to len krátke zastavenie na ceste do večnosti.

Matka Božia začala najprv s pozvaním pre medžugorskú farnosť. Jej obyvatelia nech sa stanú príkladom pre ostatných. Potom sa jej pozvanie rozšírilo na všetkých ľudí, ktorým už tridsaťtri rokov odovzdáva svoje posolstvá. Najprv každý štvrtok a od januára 1987 raz do mesiaca vždy 25. v mesiaci. S vizio-

nármi sa Matka Božia stretávala najprv denne, ale postupne sa tieto denné zjavenia ukončili trojici vizionárov (Mirjane Dragičevićovej-Soldovej, Ivanke Ivankovičovej-Elezovej a Jakovovi Čolovi), ktorým slúbila, že sa im bude zjavovať raz ročne do konca ich pozemského života. V súčasnosti majú denné zjavenia vizionári Vicka Ivankovičová-Mijatovičová, Ivan Dragičević a Marija Pavlovičová-Lunettiova.

Zjavenia 2. v mesiaci, ktoré máva Mirjana, sú osobité a mimoriadne. Tieto zjavenia sú najmä spoločnou modlitbou za neveriacich. Matka Božia však nikdy nepovedala výraz „neveriaci“. Ona hovorí o nich s veľkou láskou, so slzami v očiach: to sú tie moje deti, ktoré ešte nespoznali Božiu lásku. Žiada od nás, aby sme sa za nich denne modlili, pretože od nich pochádzajú všetky zlé veci na svete ako vojny, rozvody, potraty a drogy. Preto Matka Božia nás nabáda: „Deti moje, keď sa za nich modlíte, modlite sa za seba a svoju budúcnosť.“ Naša modlitba však nemá byť prázdny opakovaním naučených slov, ani nemá podnecovať k posudzovaniu druhých. Má viesť k tomu, aby sme príkladom svojho života ukázali druhým, že máme v sebe Božiu lásku.

Rozhodli sme sa vydať aj tieto posolstvá z 2. dňa v mesiaci prostredníctvom Mirjany, ktoré možno označiť za súkromnejšie než posolstvá z 25. v mesiaci. Môžu nám však lepšie pomôcť pri chápaní dôležitosti modlitby. Najmä modlitby za tých, čo nespoznali Božiu lásku, a modlitby za kňazov. Ich si totiž vyvolil náš Pán, a preto nech naše pery nevysslovujú slová odsudzovania, ale modlitby za nich.

Mirjana Dragičevićová-Soldová sa narodila 18. marca 1965 v Sarajeve. Pri prvom zjavení mala šesťnásť rokov. Posledné každodenné zjavenie mala Mirjana 25. 12. 1982. Vtedy bola s Matkou Božou 45 minút. Na tento okamih ju pripravovala Matka Bo-

žia celý mesiac. Vtedy jej povedala, že dostane ešte jeden osobitný dar – a to stretnutie s Matkou Božou každý rok vždy v deň jej narodenín 18. marca až do skončenia jej pozemského života. Zároveň jej prisľúbila, že bude mať mimoriadne zjavenia. Tie sa naozaj začali 2. augusta 1987 a trvajú doteraz.

Od 2. augusta 1987 vždy v druhý deň v mesiaci počuje Mirjana vo svojom vnútri hlas Matky Božej, niekedy ju i vidí a spolu sa modlia. Jej osobitná úloha je modliť sa za tých, ktorí ešte nespoznali Božiu lásku.

Mirjana pri podávaní svedectva pútnikom často zdôrazňuje úlohu kňazov. Matka Božia vraví, že nemáme zabúdať na našich duchovných pastierov, že sa máme za nich modliť, aby zostali v jej Synovi. To sú veľmi dôležité slová. Aj každého druhého v mesiaci zdôrazňuje dôležitosť modlitby za kňazov. Spomína to niekedy aj pri posolstvách, ktoré dáva každého 25. v mesiaci. Matka Božia nás prosí, aby sme nekritizovali našich kňazov, pastierov a neodsudzovali ich. Miesto toho sa máme za nich modliť, lebo Boh bude súdiť tak ich, ako aj nás.

Mirjana často premýšľala nad tým, prečo Matka Božia spomína našich kňazov. V rozhovore v apríli 2009 pre časopis MEDJUGORJE povedala: „Matka Božia dávnejšie povedala, že to, čo začala vo Fatime, dokončí v Medžugorí, že jej srdce zvíťazí. Práve medzi týmito dvoma obdobiami zjavení, medzi fatimským a medžugorským časom vidím most, ktorý je vytvorený z kňazov. A keď nás Matka Božia prosí o modlitbu za kňazov, myslím si, že si praje, aby sa kňazi prostredníctvom našich modlitieb stali silnejšími, aby sa tento most stal natoľko silný, žeby sme všetci mohli po ňom prejsť a dôjsť k jej víťazstvu. K tomuto jej víťazstvu nemožno prísť bez spovede, bez sv. omše a ostatných sviatostí, a na to potrebujeme kňazov. Treba prestať s ich posudzovaním a modliť sa za nich, aby zostali verní svojmu povolaniu. Matka Božia vraví, že kňazove ruky požehnal jej Syn. Vraví: „Žehnám vás materinským požehnaním, avšak požehnanie kňazov je väčšie, lebo cez nich žehná môj Syn.“ Každý si môže posolstvá sám vykladať a každý ich prežíva svojím spôsobom, ale tento obraz

mosta je môj výklad. Ako som už povedala, vnímam kňazov ako tých, ktorí ten most držia a nedopustia, aby sa zrútil, aby sme boli zachránení.“

Matka Božia je skutočne medzi nami vyše 32 rokov. To je dlhý čas, čas veľkých milostí. Preto sa modlime za všetkých, aby pochopili, aké dôležité je pre celý svet volanie Matky Božej. Ona sa tak veľmi usiluje privedť nás k svojmu Synovi. Matka Božia sa nikdy neunaví, preto by bolo pekné, keby sme jej odpovedali tým, že prijmemo jej program.

Knižka vychádza v praktickom formáte modlitbovej knižky. Náklady na výrobu knižky sú približne 2,8 EUR.

Objednať si ju môžete na priloženom objednávkovom lístku alebo prostredníctvom internetu na našich internetových stránkach www.medjugorje.sk, www.marianskecentrum.sk

OTÁZKY – ODPOVEDE

Je veľa otázok v súvislosti s Medžugorím, ktoré určite zaujímajú našich čitateľov. Preto ponúkame možnosť napísať nám otázky na našu mailovú adresu medjugorje@medjugorje.sk alebo na korešpondenčnú adresu: Mariánske centrum Medžugorie, Františkánska 2, 812 64 Bratislava. Budeme sa snažiť odpovedať vám na ne v našom časopise. V tomto čísle sa pokúsime odpovedať na otázku čitateľa:

„Viackrát v súvislosti s Medžugorím som počul o osobe pátra Slavka Barbariča. Mohli by ste nám o ňom povedať niečo bližšie?“

OSOBNOSŤ PÁTRA SLAVKA BARBARIČA

V Medžugorí pôsobilo a pôsobí veľa osobností z radov bratov františkánov. Medzi najvýraznejšie osobnosti však určite patrí páter Slavko Barbarič OFM. Pôsobil v Medžugorí od roku 1983 prakticky až do svojej smrti v roku 2000. Mal teologické i psychoterapeutické vzdelanie, ovládal niekoľko svetových jazykov.

Do Medžugoria prišiel ako pastoračný kňaz, ktorý si mal všimáť najmä vizionárov. Mal k tomu všetky odborné i morálne predpoklady. A túto svoju úlohu splnil naozaj dôsledne. V prvom rade sa sám presvedčil, že vizionári neklamú. A potom ho jeho logika a dôslednosť priviedli k praktickým záverom. Ak neklamú, potom treba ich slová zobrať vážne. Slová, ktoré oni tmočia, sú hlasom našej milovanej Matky, ktorá má starosť o svoje deti. A hlas z nebies nemožno brať na ľahkú váhu. Celý svoj život podriadil dôslednému napĺňaniu posolstiev Matky Božej. Snažil sa, aby sa čo najlepšie prejavili v praktickej pastoračnej činnosti v Medžugorí. Modlitbový program, ktorý je základom medžugorskej spirituality, dostal svoju formu najmä jeho zásluhou. Keď Matka Božia povedala, že na svätú omšu nemáme prichádzať na poslednú chvíľu, ale treba sa na túto obeť pripraviť, zaviedol modlitbu ruženca pred svätou omšou. Podobne nie je vhodné ihneď po požehnaní po svätej omši utekať za svojimi povinnosťami. Je dobré nechať doznieť prítomnosť Krista v našej duši. A preto sa po omši modlí ruženec, zaviedla

sa adorácia a poklona krížu. Od začiatku sprevádzali Medžugorie mnohé telesné a duševné uzdravenia. Preto sa zaviedla po omši modlitba za uzdravenie.

Osobitnú pozornosť si zaslúži aj jeho bohatá publikačná činnosť. Jasne pomenoval celú pedagogiku Matky Božej a rozobral to v Máriinej škole. Pozvanie Matky Božej k pôstu a modlitbe rozpracoval v knihách, ktoré sú k dispozícii aj slovenským čitateľom. Jeho knihy majú svoju osobitú črtu: on nepísal poučné knihy, aby poučoval čitateľov. On nehovoril o modlitbe, ale on sa sám modlil. Nepoučal o pôste, ale sám ho praktizoval. Dlhé hodiny strávil v spovednici, aby ukázal, že spoveď nie je strašiakom ani vyšetrovacím orgánom, ktorý sa zaujíma o naše slabosti, ale je to stretnutie s nekonečne milosrdným Otcom, ktorý chce uzdraviť naše ranené srdce.

Je veľmi ťažké niekoľkými riadkami charakterizovať osobnosť pátra Slavka. No určite nesmieme zabudnúť na jeho konkrétne činy, ktorými dokázal, že láska sa prejavuje skutkami. Počas vojny zostalo veľa detí bez svojich rodičov a príbuzných. Pre nich založil *Majčino selo (Dedinu Matky)*, v ktorej našli svoj nový domov stovky vojnových sirôt. Blízky vzťah mal ku komunite Cenacolo, podporoval a duchovne viedol mnohých členov komunity, ktorí sa vymanili z drogových závislostí a spoznali Božiu lásku a hodnotu života.

Jeho nepriatelia si mysleli, že bez neho Medžugorie zanikne. Je už 13 rokov od jeho odchodu do večnosti, a v Medžugorí je jeho odkaz živší ako za čias jeho pozemského pôsobenia.

Marián Kečkés

Vatikánska komisia uzavrela svoju prácu

Vatikánska tlačová agentúra oznámila, že v piatok 17. januára 2014 sa zišla medzinárodná vyšetrovacia komisia k udalostiam v Medžugorí pod vedením kardinála Camilla Ruiniho na svojom záverečnom zasadaní. Oznámil to vedúci Vatikánskeho tlačového odboru P. Federico Lombardi 18. januára 2014. Výsledok práce komisie sa odovzdal Kongregácii pre náuku viery na ďalšie spracovanie.

Vatikánska komisia na základe poverenia Kongregácie pre náuku viery začala svoju prácu v marci 2010, aby preve-

rila Medžugorie ako pútnické miesto. Komisia sa nezaoberala ani tak samotnými zjaveniami Matky Božej v Medžugorí, ako skôr duchovným životom a pastierskou starostlivosťou o pútnikov, ktorí prichádzajú do Medžugoria.

Šesť detí vo veku od 10 do 16 rokov od 24. júna 1981 oznámilo, že sa im zjavi-la Matka Božia. Zjavenia doteraz trvajú a Matka Božia prostredníctvom vizionárov odovzdáva svoje posolstvá, ktoré nabádajú k obráteniu a ponúkajú spôsob ako ho dosiahnuť. Komisia vypočula všetkých šesť vizionárov.

MEDJUGORJE

POSOLSTVÁ Z 25. V MESIACI

25. novembra 2013 – „Drahé deti! Dnes vás všetkých pozývam k modlitbe. Milé deti, otvorte do hĺbky dvere srdca modlitbe, modlitbe srdcom, a potom bude môcť Najvyšší pôsobiť na vašu slobodu a začne sa obrátenie. Viera sa stane pevnou a celým srdcom budete môcť povedať: ‚Môj Boh, moje všetko.‘ Pochopíte, milé deti, že tu na zemi je všetko pominuteľné. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. decembra 2013 – „Drahé deti! Prinášam vám Kráľa pokoja, aby vám on dal svoj pokoj. Vy, milé deti, modlite sa, modlite sa, modlite sa. Ovocie modlitby bude vidieť na tvárach ľudí, ktorí sa rozhodli pre Boha a jeho kráľovstvo. Ja so svojím Synom Ježišom vás všetkých žehnám požehnaním pokoja. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. januára 2014 – „Drahé deti! Modlite sa, modlite sa, modlite sa, aby odlesk vašej modlitby vplýval na tých, ktorých stretnete. Položte Sväté písmo na viditeľné miesto vo vašich rodinách a čítajte ho, aby slová pokoja začali prúdiť vo vašich srdciach. Modlím sa s vami i za vás, milé deti, aby ste sa deň čo deň stali ešte väčšími otvorení Božej vôli. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

ODKAZOVÁ TELEFÓNNA SLUŽBA

Najnovšie mesačné posolstvo Matky Božej z Medžugoria sa môžete dozvedieť aj prostredníctvom našej odkazovej služby. Už od 26. dňa v mesiaci je najnovšie posolstvo k dispozícii na tomto telefónnom čísle v sieti mobilného operátora O2:

+421-948 401 104

Na toto číslo môžete poslať aj SMS s odkazom alebo objednávkou. Nové posolstvo, časopis a aktuálnu knižnú ponuku nájdete aj na internetovej adrese:

www.medjugorje.sk alebo www.marianskecentrum.sk

Podpora našej činnosti

Ďakujeme všetkým, ktorí nás v roku 2013 podporili poukázaním 2% zo zaplatenej dane z príjmu fyzických osôb. Na náš účet prišlo týmto spôsobom od vás 635,42 eura. Všetkým prispievateľom zo srdca ďakujeme!

Aj v roku 2014 je naša organizácia prijímateľom 2% z dane z príjmu. Ak by ste nám chceli poskytnúť príspevok, uvádzame údaje o našej organizácii:

Názov: Mariánske centrum Medžugorie

Adresa: Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Právna forma: občianske združenie

IČO: 17 053 994

Číslo účtu: IBAN: SK95 3100 0000 0040 3002 0318, SWIFT (BIC): LUBASKBX

Podrobné pokyny nájdete na našej internetovej stránke www.marianskecentrum.sk.

Osobitne sa chceme však poďakovať všetkým, ktorí nás podporujú svojimi modlitbami. Bez finančných prostriedkov nedokážeme vyrobiť časopis, ale bez vašich modlitieb nedokážeme pripraviť obsah časopisu. Pamätáme aj na našich odberateľov, ktorí nás už predišli do večnosti. Preto je spolu s každým číslom časopisu aj odslúžená svätá omša za všetkých čitateľov, najmä za tých, čo nás už predišli do večnosti.

Drahí priatelia Medžugoria! Ďakujeme všetkým, ktorí finančne prispeli na krytie výrobných nákladov, ktoré predstavujú približne 1 euro za jeden výtlačok tejto publikácie. K tomu je potrebné pripočítať ďalšie náklady organizácie (poštovné, nájomné, telefóny), ktoré v prepočte na jedno číslo predstavujú približne 0,80 eura. Všetkým dobrodincom vyslovujeme Pán Boh odpláť!

Dobrovoľné príspevky posielajte priloženou poštovou poukážkou, alebo priamo prevodom na náš účet vo Sberbank Slovensko, a.s., číslo účtu: 4 030 020 318 / 3100, IBAN: SK95 3100 0000 0040 3002 0318, SWIFT: LUBASKBX.

Objednávky zasielajte na adresu:

Mariánske centrum Medžugorie, Františkánska 2, 812 68 Bratislava, Slovenská republika.

Objednávky do zahraničia sa vybavujú jednotlivo podľa dohovoru.

Zastúpenie v Českej republike: Jarmila Kristková, Máchova 438, 380 01 Dačice.

Publikácie MCM Bratislava sú nepredajné a náklady na výrobu sa kryjú z vašich dobrovoľných príspevkov!

Telefón: +421-905 254 742 Odkazovač: +421-948 401 104 e-mail: medjugorje@medjugorje.sk

Zoóp. redaktor: Dr. Marián Kečkáš

Evid. č.: EV 2968/09

ISSN 1338-4155

Vydáva Mariánske centrum Medžugorie ako štorfročník, IČO: 17 053 994,

24. ročník, dátum vydania: marec 2014

© GEBETSAKTION Maria - Königin des Friedens - MEDJUGORJE, 1153 Wien

© Mariánske centrum Medžugorie, Bratislava

Dnes vás všetkých pozývam k modlitbe. Milé deti, otvorte do hĺbky dvere srdca modlitbe, modlitbe srdcom, a potom bude môcť Najvyšší pôsobiť na vašu slobodu a začne sa obrátenie.

(z posolstva z 25. novembra 2013)

